



Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2019/C 372/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз. 1

Общ съд

2019/C 372/02 Критерии за разпределяне на делата между съставите. 2

2019/C 372/03 Формиране на съставите и разпределение на съдите по състави. 3

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2019/C 372/04 Дело C-124/19 P: Жалба, подадена на 12 февруари 2019 г. от Vitromed GmbH срещу определението на Общия съд (девети състав), постановено на 12 декември 2018 г. по дело T-821/17 — Vitromed GmbH/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) 8

2019/C 372/05 Дело C-325/19 P: Жалба, подадена на 17 април 2019 г. от Renew Consorzio Energie Rinnovabili срещу определението, постановено от Общия съд (втори състав) на 20 февруари 2019 г. по дело T-39/19, Renew Consorzio Energie Rinnovabili/Комисия и Италия 8

2019/C 372/06	Дело C-358/19 P: Жалба, подадена на 6 май 2019 г. от PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület срещу определението, постановено от Общия съд (втори състав) на 22 март 2019 г. по дело T-566/18, PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület/Европейска комисия	9
2019/C 372/07	Дело C-421/19 P: Жалба, подадена на 29 май 2019 г. от Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH срещу решението на Общия съд (седми състав), постановено на 20 март 2019 г. по дело T-138/17 — Prim/EUIPO — Primed Halberstadt Medizintechnik	9
2019/C 372/08	Дело C-426/19 P: Жалба, подадена на 4 юни 2019 г. от Kurt Hesse срещу решението на Общия съд (пети състав), постановено на 4 април 2019 г. по дело T-910/16 и T-911/16 — Kurt Hesse и Wedl & Hofmann GmbH/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)	10
2019/C 372/09	Дело C-501/19: Преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния), постъпило на 28 юни 2019 г. — UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor/Asociația Culturală „Suflet de Român” в несъстоятелност чрез синдика Pro Management Insolv IPURL	10
2019/C 372/10	Дело C-531/19: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания), постъпило на 11 юли 2019 г. — PO/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real	11
2019/C 372/11	Дело C-533/19: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания), постъпило на 11 юли 2019 г. — RQ/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real	12
2019/C 372/12	Дело C-534/19: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания), постъпило на 11 юли 2019 г. — SR/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real	12
2019/C 372/13	Дело C-547/19: Преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния), постъпило на 15 юли 2019 г. — CY, Asociația „Forumul Judecătorilor din România”/Inspekția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție.	13
2019/C 372/14	Дело C-549/19: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания), постъпило на 17 юли 2019 г. — DX/Subdelegación del Gobierno en Toledo	14
2019/C 372/15	Дело C-558/19: Преюдициално запитване от Tribunalul Cluj (Румъния), постъпило на 23 юли 2019 г. — Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili.	14
2019/C 372/16	Дело C-560/19: Преюдициално запитване от Juzgado de lo Mercantil no 3 de Valencia (Испания), постъпило на 23 юли 2019 г. — GT/Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.	15
2019/C 372/17	Дело C-565/19 P: Жалба, подадена на 23 юли 2019 г. от Armando Carvalho и др. срещу определението, постановено от Общия съд (втори състав) на 8 май 2019 г. по дело T-330/18, Carvalho и др./Парламент и Съвет . . .	16
2019/C 372/18	Дело C-567/19: Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания), постъпило на 25 юли 2019 г. — LP/Subdelegación del Gobierno en Toledo	17
2019/C 372/19	Дело C-580/19: Преюдициално запитване от Verwaltungsgericht Darmstadt (Германия), постъпило на 30 юли 2019 г. — RJ/Stadt Offenbach am Main	18
2019/C 372/20	Дело C-628/19 P: Жалба, подадена на 22 август 2019 г. от Csanád Szegedi срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 27 юни 2019 г. по дело T-135/18, Csanád Szegedi/Европейски парламент.	18

2019/C 372/21	Дело C-637/19: Преюдициално запитване от Svea Hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen (Швеция), постъпило на 27 август 2019 г. — BY/CX.....	19
2019/C 372/22	Дело C-647/19 P: Жалба, подадена на 30 август 2019 г. от Ja zum Nürburgring eV срещу решението, постановено от Общия съд (първи разширен състав) на 19 юни 2019 г. по дело T-373/15, Ja zum Nürburgring eV/Европейска комисия.....	20
2019/C 372/23	Дело C-650/19 P: Жалба, подадена на 3 септември 2019 г. от Vialto Consulting Kft. срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 26 юни 2019 г. по дело T-617/17, Vialto Consulting Kft./Европейска комисия.....	22
2019/C 372/24	Дело C-651/19: Преюдициално запитване от Conseil d'État (Белгия), постъпило на 2 септември 2019 г. — JP/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.....	23
2019/C 372/25	Дело C-665/19 P: Жалба, подадена на 5 септември 2019 г. от NeXovation, Inc. срещу решението, постановено от Общия съд (първи разширен състав) на 19 юни 2019 г. по дело T-353/15, NeXovation/Комисия.....	23
2019/C 372/26	Дело C-671/19: Преюдициално запитване от Conseil du Contentieux des Étrangers (Белгия), постъпило на 10 септември 2019 г. — X/État belge.....	24
2019/C 372/27	Дело C-672/19: Преюдициално запитване от Conseil du Contentieux des Étrangers (Белгия), постъпило на 10 септември 2019 г. — X/État belge.....	25
2019/C 372/28	Дело C-680/19 P: Жалба, подадена на 12 септември 2019 г. от Fulmen срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 2 юли 2019 г. по дело T-405/15, Fulmen/Съвет.....	26
2019/C 372/29	Дело C-681/19 P: Жалба, подадена на 12 септември 2019 г. от Fereydoun Mahmoudian срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 2 юли 2019 г. по дело T-406/15, Mahmoudian/Съвет.....	27
2019/C 372/30	Дело C-688/19 P: Жалба, подадена на 18 септември 2019 г. от Федерална република Германия срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 9 юли 2019 г. по дело T-53/18, Федерална република Германия/Европейска комисия.....	28
2019/C 372/31	Дело C-689/19 P: Жалба, подадена на 18 септември 2019 г. от VodafoneZiggo Group BV срещу определението, постановено от Общия съд (първи състав) на 9 юли 2019 г. по дело T-660/18, VodafoneZiggo Group BV/Комисия.....	29
2019/C 372/32	Дело C-694/19 P: Жалба, подадена на 18 септември 2019 г. от Italmobiliare SpA и др. срещу решението, постановено от Общия съд (седми състав) на 11 юли 2019 г. по дело T-523/15, Italmobiliare SpA и др./Комисия ..	30
Общ съд		
2019/C 372/33	Дело T-568/19: Жалба, подадена на 16 август 2019 г. — Microeos Food Safety/Комисия.....	32
2019/C 372/34	Дело T-606/19: Жалба, подадена на 5 септември 2019 г. — Bartolomé Alvarado и Grupo Preciados Place/EUIPO — Alpargatas (ALPARGATUS PASOS ARTESANALES).....	33
2019/C 372/35	Дело T-607/19: Жалба, подадена на 5 септември 2019 г. — Itinerant Show Room/EUIPO (FAKE DUCK).....	34

2019/C 372/36	Дело T-608/19: Жалба, подадена на 6 септември 2019 г. — Veronese Design Company/EUIPO — Veronese (VERONESE).....	35
2019/C 372/37	Дело T-625/19: Жалба, подадена на 19 септември 2019 г. — Daw/EUIPO (SOS Innenfarbe).....	35
2019/C 372/38	Дело T-626/19: Жалба, подадена на 19 септември 2019 г. — Daw/EUIPO (SOS Loch- und Rissfüller).....	36

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

(2019/C 372/01)

Последна публикация

ОВ С 363, 28.10.2019 г.

Предишни публикации

ОВ С 357, 21.10.2019 г.

ОВ С 348, 14.10.2019 г.

ОВ С 337, 7.10.2019 г.

ОВ С 328, 30.9.2019 г.

ОВ С 319, 23.9.2019 г.

ОВ С 312, 16.9.2019 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ОБЩ СЪД

Критерии за разпределяне на делата между съставите

(2019/C 372/02)

На пленума, проведен на 4 октомври 2019 г., Общият съд реши да измени текста на решението относно критериите за разпределяне на делата между съставите, прието на 3 юли 2019 г. и публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* на 22 юли 2019 г. (ОВ С 246, 2019 г., стр. 2), като замени точки 2 и 3 от това решение със следния текст:

- „2. Делата в областта на публичната служба, а именно делата, заведени на основание член 270 ДФЕС и евентуално на основание член 50а от Протокола относно Статута на Съда на Европейския съюз, се разпределят между четирите състава, специално определени за тази цел в решението за разпределение на съдиите по състави, като се следва поредността на списък за ротация, изготвен в съответствие с реда на вписване на делата в секретариата.
3. Делата относно правата на интелектуална собственост, посочени в дял четвърти от Процедурния правилник, се разпределят между шестте състава, специално определени за тази цел в решението за разпределение на съдиите по състави, като се следва поредността на списък за ротация, изготвен в съответствие с реда на вписване на делата в секретариата.“

В резултат на тези изменения критериите за разпределяне на делата между съставите, които са приети от Общия съд в съответствие с член 25 от Процедурния правилник и са установени в решенията от 3 юли 2019 г. и от 4 октомври 2019 г., са следните:

1. В най-кратък срок след подаването на исковата молба или жалбата и без да се засяга възможността за последващо прилагане на член 28 от Процедурния правилник, делата се разпределят на съставите от трима съдии.
2. Делата в областта на публичната служба, а именно делата, заведени на основание член 270 ДФЕС и евентуално на основание член 50а от Протокола относно Статута на Съда на Европейския съюз, се разпределят между четирите състава, специално определени за тази цел в решението за разпределение на съдиите по състави, като се следва поредността на списък за ротация, изготвен в съответствие с реда на вписване на делата в секретариата.
3. Делата относно правата на интелектуална собственост, посочени в дял четвърти от Процедурния правилник, се разпределят между шестте състава, специално определени за тази цел в решението за разпределение на съдиите по състави, като се следва поредността на списък за ротация, изготвен в съответствие с реда на вписване на делата в секретариата.
4. Делата извън посочените в точки 2 и 3 се разпределят между съставите, като се следва поредността на два отделни списъка за ротация, изготвени в съответствие с реда на вписване на делата в секретариата:
 - за делата, отнасящи се до прилагането на правилата за конкуренция спрямо предприятията, на правилата относно предоставените от държавите помощи и на правилата относно мерките за търговска защита,
 - за всички останали дела.
5. Председателят на Общия съд може да се отклони от списъците за ротация по точки 2, 3 и 4, за да отчете наличието на връзка между делата или да осигури равномерно разпределение на работата.
6. Предвид решението на Общия съд, взето по време на пленума му от 19 юни 2019 г., относно осъществяването на дейността на Общия съд между 1 и 26 септември 2019 г. (ОВ С 238, 2019 г., стр. 2), в което се предвижда, че решението на Общия съд от 11 май 2016 г. относно критериите за разпределяне на делата между съставите (ОВ С 296, 2016 г., стр. 2) ще продължи да се прилага между 1 и 26 септември 2019 г., посочените по-горе критерии за разпределяне на делата между съставите се приемат за периода от 27 септември 2019 г. до 31 август 2022 г.

Формиране на съставите и разпределение на съдиите по състави

(2019/C 372/03)

На извънредния пленум, проведен на 30 септември 2019 г., Общият съд, съставен от 52-ма съдии, реши да формира десет състава от петима съдии, заседаващи в състави от петима и от трима съдии, разпределени в шест конфигурации, за периода от 30 септември 2019 г. до 31 август 2022 г. Всяка от конфигурациите на десетте състава на Общия съд се ръководи от председател на състав, който се избира едновременно за председател на състав от петима съдии и на състав от трима съдии.

На пленума, проведен на 4 октомври 2019 г., по предложение на председателя на основание на член 13, параграф 2 от Процедурния правилник Общият съд реши за периода от 4 октомври 2019 г. до 31 август 2022 г. да разпредели съдиите по състави, както следва:

Първи (I-ви) разширен състав от петима съдии:

г-н Kanninen, председател на състава, г-н Jaeger, г-жа Róttorak, г-жа Porchia и г-жа Stancu, съдии.

Първи (1-ви) състав от трима съдии:

г-н Kanninen, председател на състава;

Конфигурация А: г-н Jaeger и г-жа Róttorak, съдии;

Конфигурация Б: г-н Jaeger и г-жа Porchia, съдии;

Конфигурация В: г-н Jaeger и г-жа Stancu, съдии;

Конфигурация Г: г-жа Róttorak и г-жа Porchia, съдии;

Конфигурация Д: г-жа Róttorak и г-жа Stancu, съдии;

Конфигурация Е: г-жа Porchia и г-жа Stancu, съдии.

Втори (II-ри) разширен състав от петима съдии:

г-жа Tomljenović, председател на състава, г-жа Labucka, г-н Schalin, г-жа Škvařilová-Pelzl и г-н Nömm, съдии.

Втори (2-ри) състав от трима съдии:

г-жа Tomljenović, председател на състава;

Конфигурация А: г-жа Labucka и г-н Schalin, съдии;

Конфигурация Б: г-жа Labucka и г-жа Škvařilová-Pelzl, съдии;

Конфигурация В: г-жа Labucka и М. Nömm, съдии;

Конфигурация Г: г-н Schalin и г-жа Škvařilová-Pelzl, съдии;

Конфигурация Д: г-н Schalin и г-н Nömm, съдии;

Конфигурация Е: г-жа Škvařilová-Pelzl и г-н Nömm, съдии.

Трети (III-ти) разширен състав от петима съдии:

г-н Collins, председател на състава, г-н Kreuschitz, г-н Csehi, г-н De Baere и г-жа Steinfatt, съдии.

Трети (3-ти) състав от трима съдии:

г-н Collins, председател на състава;

Конфигурация А: г-н Kreuschitz и г-н Csehi, съдии;

Конфигурация Б: г-н Kreuschitz и г-н De Baere, съдии;

Конфигурация В: г-н Kreuschitz и г-жа Steinfatt, съдии;

Конфигурация Г: г-н Csehi и г-н De Baere, съдии;

Конфигурация Д: г-н Csehi и г-жа Steinfatt, съдии;

Конфигурация Е: г-н De Baere и г-жа Steinfatt, съдии.

Четвърти (IV-ти) разширен състав от петима съдии:

г-н Gervasoni, председател на състава, г-н Madise, г-н Nihoul, г-жа Frendo и г-н Martín y Pérez de Nanclares, съдии.

Четвърти (4-ти) състав от трима съдии:

г-н Gervasoni, председател на състава;

Конфигурация А: г-н Madise и г-н Nihoul, съдии;

Конфигурация Б: г-н Madise и г-жа Frendo, съдии;

Конфигурация В: г-н Madise и г-н Martín y Pérez de Nanclares, съдии;

Конфигурация Г: г-н Nihoul и г-жа Frendo, съдии;

Конфигурация Д: г-н Nihoul и г-н Martín y Pérez de Nanclares, съдии;

Конфигурация Е: г-жа Frendo и г-н Martín y Pérez de Nanclares, съдии.

Пети (V-ти) разширен състав от петима съдии:

г-н Spielmann, председател на състава, г-н Forrester, г-н Öberg, г-жа Spineanu-Matei и г-н Mastroianni, съдии.

Пети (5-ти) състав от трима съдии:

г-н Spielmann, председател на състава;

Конфигурация А: г-н Forrester и г-н Öberg, съдии;

Конфигурация Б: г-н Forrester и г-жа Spineanu-Matei, съдии;

Конфигурация В: г-н Forrester и г-н Mastroianni, съдии;

Конфигурация Г: г-н Öberg и г-жа Spineanu-Matei, съдии;

Конфигурация Д: г-н Öberg и г-н Mastroianni, съдии;

Конфигурация Е: г-жа Spineanu-Matei и г-н Mastroianni, съдии.

Шести (VI-ти) разширен състав от петима съдии:

г-жа Marcoulli, председател на състава, г-н Frimodt Nielsen, г-н Schwarcz, г-н M. Iliopoulos и г-н Norkus, съдии.

Шести (6-ти) състав от трима съдии:

г-жа Marcoulli, председател на състава;

Конфигурация А: г-н Frimodt Nielsen и г-н Schwarcz, съдии;

Конфигурация Б: г-н Frimodt Nielsen и г-н Iliopoulos, съдии;

Конфигурация В: г-н Frimodt Nielsen и г-н Norkus, съдии;

Конфигурация Г: г-н Schwarcz и г-н Iliopoulos, съдии;

Конфигурация Д: г-н Schwarcz и г-н Norkus, съдии;

Конфигурация Е: г-н Iliopoulos и г-н Norkus, съдии.

Седми (VII-ми) разширен състав от петима съдии:

г-н da Silva Passos, председател на състава, г-н Valančius, г-жа Reine, г-н Truchot и г-н Sampol Pucurull, съдии.

Седми (7-ми) състав от трима съдии:

г-н da Silva Passos, председател на състава;

Конфигурация А: г-н Valančius и г-жа Reine, съдии;

Конфигурация Б: г-н Valančius и г-н Truchot, съдии;

Конфигурация В: г-н Valančius и г-н Sampol Pucurull, съдии;

Конфигурация Г: г-жа Reine и г-н Truchot, съдии;

Конфигурация Д: г-жа Reine и г-н Sampol Pucurull, съдии;

Конфигурация Е: г-н Truchot и г-н Sampol Pucurull, съдии.

Осми (VIII-ми) разширен състав от петима съдии:

г-н Svenningsen, председател на състава, г-н Barents, г-н Mac Eochaidh, г-жа Pynnä и г-н Laitenberger, съдии.

Осми (8-ми) състав от трима съдии:

г-н Svenningsen, председател на състава;

Конфигурация А: г-н Barents и г-н Mac Eochaidh, съдии;

Конфигурация Б: г-н Barents и г-жа Pynnä, съдии;

Конфигурация В: г-н Barents и г-н Laitenberger, съдии;

Конфигурация Г: г-н Mac Eochaidh и г-жа Pynnä, съдии;

Конфигурация Д: г-н Mac Eochaidh и г-н Laitenberger, съдии;

Конфигурация Е: г-жа Pynnä и г-н Laitenberger, съдии.

Девети (IX-ти) разширен състав от петима съдии:

г-жа Costeira, председател на състава, г-н Gratsias, г-жа Кънчева, г-н Berke и г-жа Perišin, съдии.

Девети (9-ти) състав от трима съдии:

г-жа Costeira, председател на състава;

Конфигурация А: г-н Gratsias и г-жа Кънчева, съдии;

Конфигурация Б: г-н Gratsias и г-н Berke, съдии;

Конфигурация В: г-н Gratsias и г-жа Perišin, съдии;

Конфигурация Г: г-жа Кънчева и г-н Berke, съдии;

Конфигурация Д: г-жа Кънчева и г-жа Perišin, съдии;

Конфигурация Е: г-н Berke и г-жа Perišin, съдии.

Десети (X-ти) разширен състав от петима съдии:

г-н Корнезов, председател на състава, г-н Buttigieg, г-н Passer, г-жа Kowalik-Bańczyk и г-н Hesse, съдии.

Десети (10-ти) състав от трима съдии:

г-н Корнезов, председател на състава;

Конфигурация А: г-н Buttigieg и г-н Passer, съдии;

Конфигурация Б: г-н Buttigieg и г-жа Kowalik-Bańczyk, съдии;

Конфигурация В: г-н Buttigieg и г-н Hesse, съдии;

Конфигурация Г: г-н Passer и г-жа Kowalik-Bańczyk, съдии;

Конфигурация Д: г-н Passer и г-н Hesse, съдии;

Конфигурация Е: г-жа Kowalik-Bańczyk и г-н Hesse, съдии.

Първи, четвърти, седми и осми състав ще разглеждат делата, заведени на основание член 270 ДФЕС и евентуално на основание член 50а от Протокола относно Статута на Съда на Европейския съюз, а втори, трети, пети, шести, девети и десети състав ще разглеждат делата относно правата на интелектуална собственост, посочени в дял четвърти от Процедурния правилник.

Общият съд реши също, че:

— председателят и заместник-председателят не се разпределят за постоянно към нито един състав,

- всяка съдебна година заместник-председателят заседава по веднъж във всеки от десетте състава от петима съдии в следния ред:
 - първото дело, преразпределено с решение на Общия съд на разширен състав от петима съдии от първи, втори, трети, четвърти и пети състав,
 - третото дело, преразпределено с решение на Общия съд на разширен състав от петима съдии от шести, седми, осми, девети и десети състав.

Когато на това основание заместник-председателят заседава в състав от петима съдии, този състав се състои от заместник-председателя, съдиите от първоначално сезирания състав от трима съдии и един от другите съдии от съответния състав, който се определя по обратен на установения в член 8 от Процедурния правилник ред.

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Жалба, подадена на 12 февруари 2019 г. от Vitromed GmbH срещу определението на Общия съд (девети състав), постановено на 12 декември 2018 г. по дело T-821/17 — Vitromed GmbH/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

(Дело C-124/19 P)

(2019/C 372/04)

*Език на производството: немски***Страни***Жалбоподател:* Vitromed GmbH (представител: M. Linß, Rechtsanwalt)*Други страни в производството:* Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Vitromed Healthcare

С определение от 11 септември 2019 г. Съдът на Европейския съюз (шести състав) отхвърли жалбата и определи жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 17 април 2019 г. от Renew Consorzio Energie Rinnovabili срещу определението, постановено от Общия съд (втори състав) на 20 февруари 2019 г. по дело T-39/19, Renew Consorzio Energie Rinnovabili/Комисия и Италия

(Дело C-325/19 P)

(2019/C 372/05)

*Език на производството: италиански***Страни***Жалбоподател:* Renew Consorzio Energie Rinnovabili (представител: G. Passalacqua, avvocato)*Други страни в производството:* Европейска комисия, Италианска република

С определение от 19 септември 2019 г. Съдът (шести състав) отхвърли жалбата като явно недопустима и разпоречи Renew Consorzio Energie Rinnovabili да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 6 май 2019 г. от PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület срещу определението, постановено от Общия съд (втори състав) на 22 март 2019 г. по дело T-566/18, PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület/Европейска комисия

(Дело C-358/19 P)

(2019/C 372/06)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: PITEE Fogyasztóvédelmi Egyesület (представител: D. Lázár, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска комисия

С определение от 26 септември 2019 г. Съдът на Европейския съюз (шести състав) отхвърля жалбата като явно неоснователна и постановява жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 29 май 2019 г. от Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH срещу решението на Общия съд (седми състав), постановено на 20 март 2019 г. по дело T-138/17 — Prim/EUIPO — Primed Halberstadt Medizintechnik

(Дело C-421/19 P)

(2019/C 372/07)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH (представител: R. Ingerl, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Prim, SA (представител: L. Broschat García, abogada), Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

С определение от 16 септември 2019 г. Съдът (Състав по допускането на обжалване) постанови, че не допуска обжалване по делото и че Primed Halberstadt Medizintechnik GmbH понесе направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 4 юни 2019 г. от Kurt Hesse срещу решението на Общия съд (пети състав), постановено на 4 април 2019 г. по дело T-910/16 и T-911/16 — Kurt Hesse и Wedl & Hofmann GmbH/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

(Дело C-426/19 P)

(2019/C 372/08)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Kurt Hesse (представител: M. Krogmann, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Wedl & Hofmann GmbH, Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

С определение от 24 септември 2019 г. Съдът на Европейския съюз (състав по допускането на обжалване) не допуска обжалване по делото и определя жалбоподателят да понесе направените от него съдебни разноски.

Преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния), постъпило на 28 юни 2019 г. — UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor/Asociația Culturală „Suflet de Român“ в несъстоятелност чрез синдика Pro Management Insolv IPURL

(Дело C-501/19)

(2019/C 372/09)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Înalta Curte de Casație și Justiție

Страни в главното производство

Ищец: UCMR – ADA Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor

Ответник: Asociația Culturală „Suflet de Român“ в несъстоятелност чрез синдика Pro Management Insolv IPURL

Преюдициални въпроси

- 1) Извършват ли притежателите на права върху музикални произведения доставки на услуги по смисъла на член 24, параграф 1 и член 25, буква а) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност⁽¹⁾ (наричана по-нататък „Директивата за ДДС“) по отношение на организаторите на събития, от

които организациите за колективно управление, въз основа на разрешение — неизключителна лицензия, получават от свое име, но за сметка на притежателите на права, вознаграждения за публичното разгласяване на музикални произведения?

- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, действат ли организациите за колективно управление, когато получават вознаграждения от организаторите на събития за правото на публично разгласяване на музикални произведения, в качеството на данъчно задължено лице по смисъла на член 28 от Директивата за ДДС и длъжни ли са да издават фактури с ДДС на съответните организатори на събития, и ако вознаграждение се разпределя на авторите и на други притежатели на авторски права върху музикални произведения, трябва ли те на свой ред да издават фактури с ДДС на организацията за колективно управление?

(¹) ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания), постъпило на 11 юли 2019 г. — PO/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(Дело C-531/19)

(2019/C 372/10)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Страни в главното производство

Жалбоподател: PO

Отговорник: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Преюдициален въпрос

От Съда на Европейския съюз се иска да установи дали е съвместимо с член 12 от Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни (¹) и с решенията на Съда на Европейския съюз от 7 декември 2017 г. (дело C-636/16 (²)) и от 8 декември 2011 г. (дело C-371/08 (³)), наред с други, тълкуване като съдържащото се в решения на испанския Tribunal Supremo [Върховен съд] № 191/2019 от 19 февруари 2019 г. по касационна жалба 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580) и № 257/2019 от 27 февруари 2019 г. по касационна жалба 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), съгласно което въз основа на тълкуване на Директива 2001/40/ЕО (⁴) е възможно да се твърди, че всеки гражданин на трета страна, притежаващ разрешение за дългосрочно пребиваване, който е извършил престъпление, за което се налага наказание от най-малко една година, може и трябва да бъде експулсиран „автоматично“, тоест без да е необходимо да се извършва каквато и да било преценка по отношение на неговите лични, семейни, социални и трудови обстоятелства.

(¹) ОВ L 16, 2004 г., стр. 44; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 225.

(²) Решение от 7 декември 2017 г., López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

(³) Решение от 8 декември 2011 г., Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

(⁴) Директива 2001/40/ЕО на Съвета от 28 май 2001 година относно взаимното признаване на решения за експулсиране на граждани на трети страни (ОВ L 149, 2001 г., стр. 34; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 124).

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания), постъпило на
11 юли 2019 г. — RQ/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(Дело C-533/19)

(2019/C 372/11)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Страни в главното производство

Жалбоподател: RQ

Ответник: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Преюдициален въпрос

От Съда на Европейския съюз се иска да установи дали е съвместимо с член 12 от Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни ⁽¹⁾ и с решенията на Съда на Европейския съюз от 7 декември 2017 г. (дело C-636/16 ⁽²⁾) и от 8 декември 2011 г. (дело C-371/08 ⁽³⁾), наред с други, тълкуване като съдържащото се в решенията на испанския Tribunal Supremo [Върховен съд] № 191/2019 от 19 февруари 2019 г. по касационна жалба 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580) и № 257/2019 от 27 февруари 2019 г. по касационна жалба 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), съгласно което въз основа на тълкуване на Директива 2001/40/ЕО ⁽⁴⁾ е възможно да се твърди, че всеки гражданин на трета страна, притежаващ разрешение за дългосрочно пребиваване, който е извършил престъпление, за което се налага наказание от най-малко една година, може и трябва да бъде експулсиран „автоматично“, тоест без да е необходимо да се извършва каквато и да било преценка по отношение на неговите лични, семейни, социални и трудови обстоятелства.

⁽¹⁾ ОВ L 16, 2004 г., стр. 44; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 225

⁽²⁾ Решение от 7 декември 2017 г., López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949)

⁽³⁾ Решение от 8 декември 2011 г., Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809)

⁽⁴⁾ Директива 2001/40/ЕО на Съвета от 28 май 2001 година относно взаимното признаване на решения за експулсиране на граждани на трети страни (ОВ L 149, 2001 г., стр. 34; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 124)

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания), постъпило на
11 юли 2019 г. — SR/Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(Дело C-534/19)

(2019/C 372/12)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Страни в главното производство

Жалбоподател: SR

Отвeтник: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Преюдициален въпрос

От Съда на Европейския съюз се иска да установи дали е съвместимо с член 12 от Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни ⁽¹⁾ и с решенията на Съда на Европейския съюз от 7 декември 2017 г. (дело C-636/16 ⁽²⁾) и от 8 декември 2011 г. (дело C-371/08 ⁽³⁾), наред с други, тълкуване като съдържащото се в решенията на испанския Tribunal Supremo [Върховен съд] № 191/2019 от 19 февруари 2019 г. по касационна жалба 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580) и № 257/2019 от 27 февруари 2019 г. по касационна жалба 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), съгласно което въз основа на тълкуване на Директива 2001/40/ЕО ⁽⁴⁾ е възможно да се твърди, че всеки гражданин на трета страна, притежаващ разрешение за дългосрочно пребиваване, който е извършил престъпление, за което се налага наказание от най-малко една година, може и трябва да бъде експулсиран „автоматично“, тоест без да е необходимо да се извършва каквато и да било преценка по отношение на неговите лични, семейни, социални и трудови обстоятелства.

⁽¹⁾ ОВ L 16, 2004 г., стр. 44; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 225

⁽²⁾ Решение от 7 декември 2017 г., López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949)

⁽³⁾ Решение от 8 декември 2011 г., Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809)

⁽⁴⁾ Директива 2001/40/ЕО на Съвета от 28 май 2001 година относно взаимното признаване на решения за експулсиране на граждани на трети страни (ОВ L 149, 2001 г., стр. 34; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 124)

Преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния), постъпило на 15 юли 2019 г. — СУ, Asociația „Forumul Judecătorilor din România“/Inspeția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție

(Дело C-547/19)

(2019/C 372/13)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Înalta Curte de Casație și Justiție

Страни в главното производство

Жалбоподатели: СУ, Asociația „Forumul Judecătorilor din România“

Отвeтници: Inspeția Judiciară, Consiliul Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiție

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 2 от Договора за Европейския съюз, член 19, параграф 1 от същия Договор и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че не допускат намесата на конституционен съд (орган, който съгласно националното право не е съдебна институция) във връзка с начина, по който върховната юрисдикция е тълкувала и приложила подконституционното законодателство при дейността по сформирани съдебни състави?

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания), постъпило на
17 юли 2019 г. — DX/Subdelegación del Gobierno en Toledo

(Дело C-549/19)

(2019/C 372/14)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Страни в главното производство

Жалбоподател: DX

Ответник: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Преюдициален въпрос

От Съда на Европейския съюз се иска да установи дали е съвместимо с член 12 от Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни ⁽¹⁾ и с решенията на Съда на Европейския съюз от 7 декември 2017 г. (дело C-636/16 ⁽²⁾) и от 8 декември 2011 г. (дело C-371/08 ⁽³⁾), наред с други, тълкуване като съдържащото се в решения на испанския Tribunal Supremo [Върховен съд] № 191/2019 от 19 февруари 2019 г. по касационна жалба 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580) и № 257/2019 от 27 февруари 2019 г. по касационна жалба 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), съгласно което въз основа на тълкуване на Директива 2001/40/ЕО ⁽⁴⁾ е възможно да се твърди, че всеки гражданин на трета страна, притежаващ разрешение за дългосрочно пребиваване, който е извършил престъпление, за което се налага наказание от най-малко една година, може и трябва да бъде експулсиран „автоматично“, тоест без да е необходимо да се извършва каквато и да било преценка по отношение на неговите лични, семейни, социални и трудови обстоятелства.

⁽¹⁾ ОВ L 16, 2004 г., стр. 44; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 225

⁽²⁾ Решение от 7 декември 2017 г., López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949)

⁽³⁾ Решение от 8 декември 2011 г., Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809)

⁽⁴⁾ Директива 2001/40/ЕО на Съвета от 28 май 2001 година относно взаимното признаване на решения за експулсиране на граждани на трети страни (ОВ L 149, 2001 г., стр. 34; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 124)

Преюдициално запитване от Tribunalul Cluj (Румъния), постъпило на 23 юли 2019 г. — Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Дело C-558/19)

(2019/C 372/15)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Cluj

Страни в главното производство

Жалбоподател: Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj

Ответник: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Преюдициален въпрос

Противоречи ли на членове 49 и 63 от Договора за функционирането на Европейския съюз национална правна уредба като разглежданата в настоящото производство [член 11, параграф 2 и член 29, параграф 3 от Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (Закон № 571/2003 за Данъчния кодекс)], в която е предвидена възможност за промяна на квалификацията на банков трансфер на парични средства от местно дъщерно дружество в една държава членка на дружеството майка, местно лице в друга държава членка, като сделка, от която се получават приходи, в резултат на което възниква задължение за прилагане на нормите относно цените за трансфер, докато ако същата сделка се осъществява между дъщерно дружество и дружество майка в една и съща държава членка, не би могло сделката да се преквалифицира по същия начин и не биха били приложени нормите за цените при трансфер?

Преюдициално запитване от Juzgado de lo Mercantil no 3 de Valencia (Испания), постъпило на 23 юли 2019 г. — GT/Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.

(Дело C-560/19)

(2019/C 372/16)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Valencia

Страни в главното производство

Ищец: GT

Ответник: Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.

Преюдициални въпроси

- 1) Представява ли „опериращ въздушен превозвач“ компания с предмет на дейност предоставяне на въздушен транспорт на пътници, която е продала билета, но не е изпълнила полета, т.е. не го е извършила фактически?
- 2) При отрицателен отговор на предходния въпрос — „Възниква ли правото на обезщетение по член 7 от Регламент [(ЕО) №°] 261/2004 ⁽¹⁾ за пътници в хипотеза, при която полетът е разделен на различни етапи и в резултат на малко закъснение в един от етапите (под три часа) се получи голямо закъснение (над три часа) в крайния пункт на пристигане и поради това се пропусне връзката с другия етап от полета? При положителен отговор — дали отговорността за задължението да плати обезщетението по член 7 от Регламент [(ЕО) №°] 261/2004 принадлежи на опериращия въздушен превозвач, който е изпълнил етапа от полета, породил малко закъснение (под три часа), но причинил пропускане на връзката с другия етап от полета и поради това голямо закъснение (над три часа) в крайния пункт на пристигане, ако опериращите въздушни превозвачи са различни за отделните етапи от полета?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ 2004, L 46, стр. 1)

Жалба, подадена на 23 юли 2019 г. от Armando Carvalho и др. срещу определението, постановено от Общия съд (втори състав) на 8 май 2019 г. по дело T-330/18, Carvalho и др./Парламент и Съвет

(Дело C-565/19 P)

(2019/C 372/17)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Armando Carvalho и др. (представители: G. Winter, Professor, R. Verheyen, Rechtsanwältin, H. Leith, Barrister)

Други страни в производството: Европейски парламент и Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите молят Съда:

- да отмени обжалваното определение;
- да обяви жалбата и иска пред Общия съд за допустими;
- да върне делото на Общия съд, за да може последният да се произнесе по същество по жалбата за отмяна;
- да върне делото на Общия съд, за да може последният се произнесе по същество по иска за ангажиране на извъндоговорната отговорност на Съюза и
- да осъди ответниците да заплатят разноските в настоящото производство и в производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

Жалбоподателите оспорват определението на Общия съд, с което претенциите им се отхвърлят като недопустими, на изложените по-долу основания.

Първо основание: Общият съд е приел неправилно, че жалбоподателите не отговарят на принципите, установени в съдебната практика, произтичаща от решение Plaumann/Комисия, с оглед на установяване на индивидуално засягане. Трите акта относно емисиите на парникови газове ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ допускат изпускането на газове, които засягат всеки от жалбоподателите по различен начин. Освен това критерият, установен в решение Plaumann/Комисия, бил изпълнен, тъй като трите акта относно емисиите на парникови газове нарушават личните основни права на жалбоподателите.

Второ основание: При условията на евентуалност Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е приспособил критерия, установен в решение Plaumann/Комисия, с оглед на неоспоримото предизвикателство, което съставлява изменението на климата, и с оглед на обстоятелството, че претенциите на жалбоподателите се основават на индивидуалните им основни права, в това число на гаранцията за ефективна съдебна защита на посочените права. Съдът на Европейския съюз е приел, че за да бъде ефективно едно право, то трябва да бъде придружено от правно средство за защита, а Общият съд е приел неправилно, че системата на националните съдилища (и преюдициалното производство по член 267 ДФЕС) или жалбата срещу актовете за изпълнение на Комисията съставляват адекватни средства за защита в настоящия случай.

Следователно Съдът трябва да приеме, че когато (както в настоящия случай) жалбоподателят не разполага с никакво друго ефективно правно средство за защита на своите основни права, изискването за „индивидуално засягане“ е изпълнено, когато се твърди и бъде доказано, че законодателен акт нарушава в голяма степен основно лично право на жалбоподателя или, при условията на евентуалност, нарушава основното съдържание на това право. Посоченото условие е изпълнено в конкретния случай.

Трето основание: В допълнение към първото и второто основание се посочва, че Общият съд е приел неправилно, че Saminorrga association (сдружение на младите Sami) няма процесуална легитимация, без да вземе предвид (и без да изложи мотиви в това

отношение) доказателствата, че повечето членове на сдружението са лично засегнати и имат собствена процесуална легитимация. При условията на евентуалност Съдът трябвало да смекчи критериите за установяване на *locus standi*, когато става въпрос за сдружения, които представляват местна общност.

Четвърто основание: При отхвърлянето на иска за реализиране на извъндоговорна отговорност Общият съд е приложил погрешен правен критерий, като е въвел ново изискване относно процесуалната легитимация за целите на член 263 ДФЕС. Това изискване не се основава нито на разпоредби от Договора, нито на съдебната практика.

-
- (¹) Директива (ЕС) 2018/410 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2018 година за изменение на Директива 2003/87/ЕО с цел засилване на разходоефективните намаления на емисии и на нисковъглеродните инвестиции, и на Решение (ЕС) 2015/1814 (ОВ 2018, L 76, стр. 3).
- (²) Регламент (ЕС) 2018/841 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за включването на емисиите и поглъщанията на парникови газове от земеползването, промените в земеползването и горското стопанство в рамката в областта на климата и енергетиката до 2030 г. и за изменение на Регламент (ЕС) № 525/2013 и Решение № 529/2013/ЕС (ОВ 2018, L 156, стр. 1).
- (³) Регламент (ЕС) 2018/842 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 година за задължителните годишни намаления на емисиите на парникови газове за държавите членки през периода 2021—2030 г., допринасящи за действията в областта на климата в изпълнение на задълженията, поети по Парижкото споразумение, и за изменение на Регламент (ЕС) № 525/2013 (ОВ 2018, L 156, стр. 26).

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Испания), постъпило на 25 юли 2019 г. — LP/Subdelegación del Gobierno en Toledo

(Дело C-567/19)

(2019/C 372/18)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Страни в главното производство

Жалбоподател: LP

Ответник: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Преюдициален въпрос

От Съда на Европейския съюз се иска да установи дали е съвместимо с член 12 от Директива 2003/109/ЕО на Съвета от 25 ноември 2003 година относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни (¹) и с решенията на Съда на Европейския съюз от 7 декември 2017 г. (дело C-636/16 (²)) и от 8 декември 2011 г. (дело C-371/08 (³)), наред с други, тълкуване като съдържащото се в решенията на испанския Tribunal Supremo [Върховен съд] № 191/2019 от 19 февруари 2019 г. по касационна жалба 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580) и № 257/2019 от 27 февруари 2019 г. по касационна жалба 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), съгласно което въз основа на тълкуване на Директива 2001/40/ЕО (⁴) е възможно да се твърди, че всеки гражданин на трета страна, притежаващ разрешение за дългосрочно пребиваване, който е извършил престъпление, за което се налага наказание от най-малко една година, може и трябва да бъде експулсиран „автоматично“, тоест без да е необходимо да се извършва каквато и да било преценка по отношение на неговите лични, семейни, социални и трудови обстоятелства.

(¹) ОВ L 16, 2004 г., стр. 44; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 225.

(²) Решение от 7 декември 2017 г., López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949).

(³) Решение от 8 декември 2011 г., Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809).

(⁴) Директива 2001/40/ЕО на Съвета от 28 май 2001 година относно взаимното признаване на решенията за експулсиране на граждани на трети страни (ОВ L 149, 2001 г., стр. 34; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 124).

Преюдициално запитване от **Verwaltungsgericht Darmstadt (Германия)**, постъпило на 30 юли 2019 г. —
RJ/Stadt Offenbach am Main

(Дело C-580/19)

(2019/C 372/19)

Език на производството: *немски*

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Darmstadt

Страни в главното производство

Жалбоподател: RJ

Ответник: Stadt Offenbach am Main

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 2 от Директива 2003/88/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че дежурствата, по време на които даден работник е задължен да стигне до границите на града на местоработата му в служебно облекло със служебното превозно средство в рамките на двадесет минути, следва да се считат за работно време, независимо че работодателят не е определил къде да е местонахождението на работника, но работникът все пак е съществено ограничен в избора на място и във възможностите да се посвети на личните и обществените си интереси?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен:

Трябва ли в случай като разглеждания в първия преюдициален въпрос член 2 от Директива 2003/88/ЕО да се тълкува в смисъл, че при определянето на понятието „работно време“ следва да се отчита и дали и доколко по време на дежурство, полагано на място, което не е определено от работодателя, се очаква работникът да бъде редовно използван?

⁽¹⁾ Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, 2003 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

Жалба, подадена на 22 август 2019 г. от Csanád Szegedi срещу решението, постановено от Общия съд (шести състав) на 27 юни 2019 г. по дело T-135/18, Csanád Szegedi/Европейски парламент

(Дело C-628/19 P)

(2019/C 372/20)

Език на производството: *унгарски*

Страни

Жалбоподател: Csanád Szegedi (представител: K. Bodó, ügyvéd)

Друга страна в производството: Европейски парламент

Искания на жалбоподателя

В жалбата си за отмяна Csanád Szegedi иска от Съда:

1. По отношение на първото основание, доколкото то се отнася до исканата сума за назначаването на г-н László Tibor Erdélyi и на д-р József Virág като акредитирани парламентарни сътрудници, да измени решението на Общия съд, да уважи жалбата и да отмени решението на генералния секретар на Европейския парламент от 30 ноември 2017 г. и на дебитното известие № 2017-1635 на генералния секретар на Европейския парламент, Генерална дирекция по финанси.
2. По отношение на второто основание, доколкото то се отнася до исканата сума за назначаването на г-н László Tibor Erdélyi и на д-р József Virág като акредитирани парламентарни сътрудници, да отмени решението на Общия съд и да върне делото на Общия съд.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква две основания за обжалване:

Първо основание за обжалване:

Нарушение в рамките на производството за възстановяване на разходи пред генералния секретар на Европейския парламент на правото на справедлив съдебен процес (член 6, параграф 1 от ЕКПЧ и на член 47, втора алинея от Хартата на основните права) и на свързаните с него принципи (принцип на състезателност на производството, принцип на равни процесуални възможности и принцип на правото на защита), доколкото жалбоподателят не е имал достъп до доклада на OLAF, на който се позовава решението, нито до доказателствата, представени в подкрепа на въпросния доклад, нито е могъл да упражни правото си да бъде предварително изслушан, в нарушение на разпоредбата на член 68, параграф 2 от Решението на Бюрото на Европейския парламент за установяване на мерки по прилагане на устава на членовете на Европейския парламент (наричани по-нататък „мерки по прилагане“). В точка 44 от решението си Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, позовавайки се на член 11, параграф 4 от Регламент № 883/2013, тъй като въпросният член не урежда производството за възстановяване на разходи пред генералния секретар, а производството на OLAF. В този смисъл в точка 45 от решението си Общият съд е приложил неправилно съдебната практика, установена в точка 35 от решение IMG/Комисия. В точка 48 от решението си Общият съд е разтълкувал *contra legem* член 68, параграф 2 от мерките по прилагане, поставяйки знак на равенство между правото на изразяване на позицията си и правото на изслушване. В точка 51 от решението си Общият съд отново е разтълкувал неправилно член 68 от мерките по прилагане, който урежда производството за възстановяване на разходи, в смисъл че съответната норма не създава нито права, нито задължения за жалбоподателя по отношение на представянето на доказателства в производството пред генералния секретар.

Второ основание за обжалване:

Нарушение на правото на справедлив съдебен процес (член 6, параграф 1 от ЕКПЧ и на член 47, втора алинея от Хартата на основните права) в производството пред Общия съд, доколкото последният, без да представи мотиви по същество, отказва да допусне предложението за даване на свидетелски показания от д-р József Virág и г-н László Tibor Erdélyi. Решението на Общия съд да не допусне това предложение е лишило жалбоподателя от възможността да се защити по същество.

Преюдициално запитване от Svea Hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen (Швеция), постъпило на
27 август 2019 г. — ВУ/СХ

(Цело C-637/19)

(2019/C 372/21)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Svea Hovrätt - Patent- och marknadsöverdomstolen

Страни в главното производство

Жалбоподател: ВУ

Отвeтник: СХ

Преюдициални въпроси

- 1) Има ли еднакво значение думата „публично“, която се съдържа в член 3, параграф 1 и в член 4, параграф 1 от Директива 2001/29/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, следва ли да се приеме, че разгласяване или разпространяване пред съд е „публично“ по смисъла на тези разпоредби?
- 3) При отрицателен отговор на първия въпрос:
 - а) може ли разгласяването на защитено произведение пред този съд да се счита за „публично“?
 - б) може ли разпространяването на защитено произведение пред този съд да се счита за „публично“?
- 4) Фактът, че националното законодателство установява общия принцип на достъп до публични документи, съгласно който всяко подало молба лице може да получи достъп до предоставените на съда процесуални документи, освен ако не съдържат поверителна информация, релевантен ли е за преценката дали предоставянето на защитени произведения на съдилищата съставлява „публично разгласяване“ или „публично разпространяване“?

⁽¹⁾ ОВ L 167, 2001 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230.

Жалба, подадена на 30 август 2019 г. от Ja zum Nürburgring eV срещу решението, постановено от Общия съд (първи разширен състав) на 19 юни 2019 г. по дело T-373/15, Ja zum Nürburgring eV/Европейска комисия

(Дело C-647/19 P)

(2019/C 372/22)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Ja zum Nürburgring eV (представители: проф. д-р D. Frey и д-р M. Rudolph, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда,

1. Да отмени решението на Общия съд от 19 юни 2019 г. по дело T-373/15.
2. Да отмени Решение C(2014) 3634 окончателно на Комисията от 1 октомври 2014 г. в частта, в която се установява, че
 - a. приобретателите на продадените след провеждане на тръжна процедура активи, Capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH и дъщерното му дружество, не са засегнати от евентуално възстановяване на несъвместимите с вътрешния пазар държавни помощи, и
 - b. продажбата на активите на Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH и Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH не представлява държавна помощ в полза на Capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH или на дъщерното му дружество.

3. При условията на евентуалност да се отмени посоченото в точка 1 решение и делото да се върне на Общия съд за ново разглеждане.
4. Да осъди Комисията да заплати съдебните разходи по двете производства.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага пет основания.

1. Грешка при прилагане на правото при приемането, че като конкурент жалбоподателят не е засегнат:

Общият съд е пропуснал относими доводи и аргументи на жалбоподателя, които произтичат очевидно от документите по делото и по този начин е нарушил задължението си за мотивиране. В мотивите на Общия съд има пропуски, а при всички случаи са недостатъчни. В допълнение е налице нарушение на гарантираното право на изслушване и правото на ефективна правна защита на жалбоподателя (член 47 от Хартата). Освен това Общият съд неправилно е тълкувал и приложил член 263, четвърта алинея ДФЕС.

2. Грешка при прилагане на правото при приемането, че като професионално сдружение жалбоподателят не е засегнат:

Общият съд е пропуснал и съответно относими доводи и аргументи на жалбоподателя, които произтичат очевидно от документите по делото и по този начин е нарушил задължението си за мотивиране. В мотивите на Общия съд има пропуски, а при всички случаи са недостатъчни. В допълнение е налице съответно нарушение на гарантираното право на изслушване и правото на ефективна правна защита на жалбоподателя (член 47 от Хартата). Общият съд е изопачил факти и доказателства. Освен това Общият съд неправилно е тълкувал и приложил член 263, четвърта алинея ДФЕС.

3. Опорочено поради процесуално нарушение и грешка при прилагане на правото отричане на процесуалната легитимация като конкурент и професионално сдружение по отношение на второто обжалвано решение:

Поради изложените в първото и второто основание за обжалване причини, Общият съд неправилно отрича процесуалната легитимация на жалбоподателя по отношение на второто обжалвано решение.

4. Грешка при прилагане на правото при отричане на задължението на Комисията да проведе официална процедура по отношение на предоставянето на нова помощ чрез продажбата на имуществото на Capricorn.

В нарушение на член 107 ДФЕС, член 108, параграф 2 ДФЕС, нарушение на задължението за мотивиране, за изслушване и на правото на ефективна правна защита, при изопачаване на факти и доказателства неправилно Общият съд е потвърдил, че е проведена открита, прозрачна, недискриминационна и безусловна тръжна процедура. Не е установена пазарната цена. Поради това са налице сериозни съмнения, които Комисията е трябвало да отстрани, за откриването на официална процедура.

5. Грешка при прилагането на правото при мотивирането на Общия съд относно липсата на мотиви на Комисията във връзка с второто обжалвано решение:

Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като не е отчетел, че Комисията е нарушила задължението си за мотивиране по отношение на обжалваното решение.

Жалба, подадена на 3 септември 2019 г. от Vialto Consulting Kft. срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 26 юни 2019 г. по дело T-617/17, Vialto Consulting Kft./Европейска комисия

(Дело C-650/19 P)

(2019/C 372/23)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Vialto Consulting Kft. (представител: Dimitrios Sigalas, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- Да отмени решението на Общия съд от 26 юни 2019, дело T-617/17;
- Да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

- 1) Обжалваното решение е опорочено от изопачаване на фактите и от грешка при прилагането на правото поради нарушение на член 7, параграф 1 от Регламент № 2185/96 ⁽¹⁾. Общият съд не е взел предвид обстоятелството, че действителният предмет на искането за обезщетение е това дали OLAF е нарушила член 7, параграф 1 от Регламент № 2185/96, като е поискала от жалбоподателя да му позволи да събира данни, които по никакъв начин не са били свързани с разследването на службата. Общият съд не е отчетел също така и обстоятелството, че жалбоподателят действително е дал съгласие OLAF да извърши проверки относно всички поискани от него данни.
- 2) Обжалваното решение е опорочено от грешка при прилагането на правото и недостатъчност на мотивите във връзка с нарушението на принципа за защита на оправданите правни очаквания. Общият съд не е изяснил кое от трите условия, определени в съдебната практика по отношение на защитата на оправданите правни очаквания не е изпълнено в разглеждания случай.
- 3) Обжалваното решение е опорочено от изопачаване на фактите и от грешка при прилагането на правото, що се отнася до нарушението на правото на изслушване. Общият съд не е взел предвид обстоятелството, че Комисията е приела задължителна позиция по отношение на възлагащия орган, която е можела да прерасне в увреждащ акт за жалбоподателя, без последният да е бил изслушан.

⁽¹⁾ Регламент (ЕВРАТОМ, ЕО) № 2185/96 на Съвета от 11 ноември 1996 година относно контрола и проверките на място, извършвани от Комисията за защита на финансовите интереси на Европейските общности срещу измами и други нередности. (ОВ L 292, 1996 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 24).

Преюдициално запитване от Conseil d'État (Белгия), постъпило на 2 септември 2019 г. — JP/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Дело C-651/19)

(2019/C 372/24)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: JP

Ответник: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 46 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила⁽¹⁾ (преработен текст), съгласно който кандидатите трябва да разполагат с право на ефективна защита пред съд срещу решенията „относно тяхната молба за международна закрила“, и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че не допускат национално процесуално правило, като член 39/57 от Закона от 15 декември 1980 г. за влизането, пребиваването и установяването на чужденци на територията на страната и извеждането им от нея, разглеждан във връзка с член 51/2, член 57/6, § 3, първа алинея, точка 5° и член 57/6/2, § 1 от същия закон, което определя срок от 10 „календарни“ дни от връчването на административния акт като срок за обжалване на решение за обявяване на недопустимост на последваща молба за международна закрила, подадена от гражданин на трета страна, особено при положение че връчването е извършено в Главния комисариат за бежанците и апатридите, където по закон се „счита“, че жалбоподателят е посочил адрес за съобщения?

⁽¹⁾ ОВ L 180, 2013 г., стр. 60.

Жалба, подадена на 5 септември 2019 г. от NeXovation, Inc. срещу решението, постановено от Общия съд (първи разширен състав) на 19 юни 2019 г. по дело T-353/15, NeXovation/Комисия

(Дело C-665/19 P)

(2019/C 372/25)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: NeXovation, Inc. (представители: A. von Bergwelt, M. Nordmann, L. Hettstedt, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

— да отмени точки 3 и 4 от диспозитива на обжалваното съдебно решение и да отмени член 3, параграф 2 и член 1, последно тире от Решение на Комисията⁽¹⁾ от 1 октомври 2014 година относно държавна помощ SA.31550, приведена в действие от Германия в полза на Nürburgring (с поправка от 13 април 2015 г.),

- при условията на евентуалност, да отмени точки 3 и 4 от диспозитива на обжалваното съдебно решение и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбата почива на две основания.

По отношение на първото спорно решение Общият съд е приложил неправилно член 263, четвърта алинея ДФЕС, тъй като жалбоподателят е бил засегнат лично. Общият съд не е преценил обстоятелството, че делото не отразява типичния случай, в който е засегната конкуренцията между няколко доставчици на продукти, а между оференти, които искат определен продукт.

По отношение на второто спорно решение Общият съд е приложил неправилно член 107, параграф 1 ДФЕС и член 296, втора алинея ДФЕС, както и член 4, параграф 3 и член 20, параграф 2 от Процедурния регламент (ЕС) № 659/1999⁽²⁾ и принципа на надлежно и безпристрастно разглеждане.

⁽¹⁾ Решение (ЕС) 2016/151 на Комисията от 1 октомври 2014 година относно държавна помощ SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN), приведена в действие от Германия в полза на Nürburgring (нотифицирано под номер C(2014) 3634) (ОВ L 34, 2016 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, 1999 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Преюдициално запитване от Conseil du Contentieux des Étrangers (Белгия), постъпило на 10 септември 2019 г. — X/État belge

(Дело C-671/19)

(2019/C 372/26)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil du Contentieux des Étrangers

Страни в главното производство

Жалбоподател: X

Ответник: État belge

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли указанието в член 34, параграф 5 от Директива 2016/801⁽¹⁾, че предвидената в него жалба се урежда „в съответствие с националното право“, да се тълкува в смисъл, че единствено националният законодател е компетентен да определя реда и условията за обжалване, без националната юрисдикция да е длъжна да проверява дали въпросните ред и условия са в съответствие с правото на ефективно средство за защита по смисъла на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз?
- 2) а) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, за да бъде ефективно средство за защита по смисъла на член 47 от Хартата, трябва ли жалбата, предвидена в член 34, параграф 5 от Директива 2016/801, да предполага достъп във всички случаи до извънредно производство за обжалване, провеждано в изключително спешни случаи, когато засегнатото лице докаже, че е проявило цялата дължима грижа [и че] спазването на необходимите срокове за провеждане на производство по общия ред би могло да попречи на въпросния учебен процес?
б) При отрицателен отговор на този въпрос, трябва ли да се отговори отрицателно и когато липсата на решение в кратък срок създава опасност засегнатото лице да пропусне безвъзвратно една учебна година?

- 3) Ако отговорът на втория въпрос, буква а) или б) е утвърдителен, длъжен ли е националният съд да отдаде предимство на тълкуване на закона в съответствие с целта на Директива 2016/801, за да стигне до резултат, който съответства на преследваната от нея цел, приемайки да разгледа по реда на производството при изключителна спешност искане за спиране на изпълнението на решение по член 20 от тази директива, въпреки че подготвителните документи по закона може да показват, че законодателят е имал друго намерение?
- 4) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, предвиденото в член 34, параграф 5 от Директива 2016/801 право на обжалване предполага ли задължение за държавите членки, за да се съобразят с член 47 от Хартата, да предвидят, че при определени обстоятелства съдът може да разпореди на съответния орган да издаде виза?

(¹) Директива (ЕС) 2016/801 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 година относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави с цел провеждане на научно изследване, следване, стаж, доброволческа дейност, програми за ученически обмен или образователни проекти и работа по програми „au pair“ (ОВ, L 132, 2016 г., стр. 21).

Преюдициално запитване от Conseil du Contentieux des Étrangers (Белгия), постъпило на 10 септември 2019 г. — X/État belge

(Дело C-672/19)

(2019/C 372/27)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil du Contentieux des Étrangers

Страни в главното производство

Жалбоподател: X

Ответник: État belge

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли указанието в член 34, параграф 5 от Директива 2016/801 (¹), че предвидената в него жалба се урежда „в съответствие с националното право“, да се тълкува в смисъл, че единствено националният законодател е компетентен да определя реда и условията за обжалване, без националната юрисдикция да е длъжна да проверява дали въпросните ред и условия са в съответствие с правото на ефективно средство за защита по смисъла на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз?
- 2) а) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, за да бъде ефективно средство за защита по смисъла на член 47 от Хартата, трябва ли жалбата, предвидена в член 34, параграф 5 от Директива 2016/801, да предполага достъп във всички случаи до извънредно производство за обжалване, провеждано в изключително спешни случаи, когато засегнатото лице докаже, че е проявило цялата дължима грижа [и че] спазването на необходимите срокове за провеждане на производство по общия ред би могло да попречи на въпросния учебен процес?
- б) При отрицателен отговор на този въпрос, трябва ли да се отговори отрицателно и когато липсата на решение в кратък срок създава опасност засегнатото лице да пропусне безвъзвратно една учебна година?

- 3) Ако отговорът на втория въпрос, буква а) или б) е утвърдителен, длъжен ли е националният съд да отдаде предимство на тълкуване на закона в съответствие с целта на Директива 2016/801, за да стигне до резултат, който съответства на преследваната от нея цел, приемайки да разгледа по реда на производството при изключителна спешност искане за спиране на изпълнението на решение по член 20 от тази директива, въпреки че подготвителните документи по закона може да показват, че законодателят е имал друго намерение?
- 4) Ако отговорът на първия въпрос е отрицателен, предвиденото в член 34, параграф 5 от Директива 2016/801 право на обжалване предполага ли задължение за държавите членки, за да се съобразят с член 47 от Хартата, да предвидят, че при определени обстоятелства съдът може да разпореди на съответния орган да издаде виза?

(¹) Директива (ЕС) 2016/801 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 година относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави с цел провеждане на научно изследване, следване, стаж, доброволческа дейност, програми за ученически обмен или образователни проекти и работа по програми „au pair“ (ОВ, L 132, 2016 г., стр. 21).

Жалба, подадена на 12 септември 2019 г. от Fulmen срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 2 юли 2019 г. по дело T-405/15, Fulmen/Съвет

(Дело C-680/19 P)

(2019/C 372/28)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Fulmen (представители: A. Bahrami, N. Korogiannakis, avocats)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Основно искане:

- да се отмени частично обжалваното съдебно решение,
- да се постанови окончателно решение по спора,
- да се осъди Съветът да заплати на Fulmen сума от 6 456 507 EUR като имуществени вреди и от 100 000 EUR като неимуществени вреди, ведно с лихви за забава,
- да се осъди Съветът да заплати всички съдебни разноски.

Субсидиарно искане:

- да се отмени частично обжалваното съдебно решение,
- да се върне делото на Общия съд за ново разглеждане,

— да се осъди Съветът да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Що се отнася до *имуществените вреди*, на първо място Общият съд бил допуснал грешка при прилагането на правото, бил нарушил принципа на пълно възстановяване и бил лишил от полезен ефект член 340, параграф 2 ДФЕС и член 41, параграф 3 от Хартата на основните права. Изисканата от Общия съд степен на доказаност направила изобщо невъзможно обезщетяването на понесената вреда, независимо че било налице достатъчно тежко и съществено нарушение на правото на Съюза. На второ място, в обжалваното съдебно решение била допусната грешка при прилагането на правото и имало противоречиви мотиви. На трето място, Общият съд бил изопачил доказателства и факти.

Що се отнася до *неимуществените вреди*, в обжалваното съдебно решение изобщо не били изложени мотиви относно критериите, взети предвид, за да се оцени *ex aequo et bono* размерът на обезщетението.

**Жалба, подадена на 12 септември 2019 г. от Fereydown Mahmoudian срещу решението, постановено от
Общия съд (първи състав) на 2 юли 2019 г. по дело T-406/15, Mahmoudian/Съвет**

(Дело C-681/19 P)

(2019/C 372/29)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Fereydown Mahmoudian (представители: A. Bahrami, N. Korogiannakis, avocats)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Основно искане:

- да се отмени частично обжалваното съдебно решение,
- да се постанови окончателно решение по спора,
- да се осъди Съветът да заплати на жалбоподателя сума от 966 581 EUR като имуществени вреди и от 500 000 EUR като неимуществени вреди, ведно с лихви за забава,
- да се осъди Съветът да заплати всички съдебни разноски.

Субсидиарно искане:

- да се отмени частично обжалваното съдебно решение,
- да се върне делото на Общия съд за ново разглеждане,

— да се осъди Съветът да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Що се отнася до *иштествените вреди*, на първо място Общият съд бил допуснал грешка при прилагането на правото, бил нарушил принципа на пълно възстановяване и бил лишил от полезен ефект член 340, параграф 2 ДФЕС и член 41, параграф 3 от Хартата на основните права. Изисканата от Общия съд степен на доказаност направила изобщо невъзможно обезщетяването на понесената вреда, независимо че било налице достатъчно тежко и съществено нарушение на правото на Съюза. На второ място, в обжалваното съдебно решение била допусната грешка при прилагането на правото и имало противоречиви мотиви. На трето място, Общият съд бил изопачил доказателства и факти.

Що се отнася до *неиштествените вреди*, в обжалваното съдебно решение изобщо не били изложени мотиви относно критериите, взети предвид, за да се оцени *ex aequo et bono* размерът на обезщетението.

Жалба, подадена на 18 септември 2019 г. от Федерална република Германия срещу решението, постановено от Общия съд (първи състав) на 9 юли 2019 г. по дело T-53/18, Федерална република Германия/Европейска комисия

(Дело C-688/19 P)

(2019/C 372/30)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Федерална република Германия (представители: J. Möller и R. Kanitz, подпомагани от M. Winkelmüller, F. van Schewick и M. Kottmann, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Общия съд на Европейския съюз от 9 юли 2019 г. по дело T-53/18, Германия/Комисия,
- да се отмени Решение (ЕС) 2017/11995 на Комисията от 6 ноември 2017 година относно запазването в Официален вестник на Европейския съюз на позоваването на хармонизирания стандарт EN 13341:2005 + A1:2011 „Термопластични статични резервоари за надземно съхранение на горива за битово отопление, керосин и дизелови горива“ в съответствие с Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾,
- да се отмени Решение (ЕС) 2017/11996 на Комисията от 6 ноември 2017 година относно запазването в Официален вестник на Европейския съюз на позоваването на хармонизирания стандарт EN 12285-2:2005 „Цистерни от стомана, произведени в заводски условия“ в съответствие с Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾,
- при условията на евентуалност спрямо второто и третото искане, делото да се върне на Общия съд за ново разглеждане,
- Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага две основания за обжалване:

Първо, обжалваното съдебно решение било постановено в нарушение на член 18, параграф 2 във връзка с член 17, параграф 5 от Регламент № 305/2011⁽¹⁾. Общият съд не съобразил, че тези разпоредби не само овластяват, но и задължават Комисията да вземе някоя от мерките, препоръчани от Федерална република Германия.

Второ, обжалваното съдебно решение било постановено в нарушение на член 18, параграф 2 във връзка с член 3, параграфи 1 и 2 и член 17, параграф 3 от Регламент № 305/2011. Общият съд не съобразил, че тези разпоредби задължават Комисията да провери дали спорните стандарти не създават риск за изпълнението на основните изисквания към строежите.

⁽¹⁾ ОВ L 288, 2017 г., стр. 36.

⁽²⁾ ОВ L 288, 2017 г., стр. 39.

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 305/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2011 година за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета (ОВ L 88, 2011 г., стр. 5).

Жалба, подадена на 18 септември 2019 г. от VodafoneZiggo Group BV срещу определението, постановено от Общия съд (първи състав) на 9 юли 2019 г. по дело T-660/18, VodafoneZiggo Group BV/Комисия

(Дело C-689/19 P)

(2019/C 372/31)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: VodafoneZiggo Group BV (представители: W. Knibbeler, A.A.J. Pliego Selie, B.A. Verheijen, advocaten)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- Да се отмени определението на Общия съд от 9 юли 2019 г. по дело T-660/18 (обжалваното определение),
- да се върне делото на Общия съд,
- Съдът да не се произнася по съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Първо основание за обжалване: грешки при прилагане на правото, допуснати в извода на Общия съд, че Решение C(2018) 5848 окончателен на Европейската комисия (спорното решение) не поражда задължително правно действие.

Първа част от първото основание: изискването националните регулаторни органи да отчетат „в максимална степен“ забележките на Европейската комисия съгласно член 7, параграф 3 от Директива 2002/21/ЕС⁽¹⁾ налага задължение за тези органи.

Втора част от първото основание: забележките, отправени на основание член 7, параграф 3 от Директива 2002/21/ЕО, представляват разрешение, защото по този начин Европейската комисия избира да проведе разследването си, без да упражни правото си на вето.

Трета част от първото основание: спорното решение не може да се квалифицира като подготвителен акт, защото следваната от Европейската комисия процедура е различна и отделна от националната процедура.

Четвърта част от първото основание: Общият съд надхвърля правомощията си за упражняване на съдебен контрол, като приема, че употребата на думата „решение“ от страна на Комисията е „неуместна“.

Пета част от първото основание: спорното определение страда от липса на мотиви в частта, в която се приеме, че предметът на спорното решение е ирелевантен.

Второ основание за обжалване: процесуални пропуски, произтичащи от неразглеждането на доводи, които по същество могат да засегнат изхода от делото.

Първа част от второто основание: относно довода, че възможността ОЕПЕС (Орган на европейските регулатори в областта на електронните съобщения) да изрази позицията си е изключена.

Втора част от второто основание: относно довода, че просрочването на възможността да бъде изслушано не може да бъде санирана от други, несвързани възможности за изслушване.

Трето основание за обжалване: грешки при прилагане на правото, допуснати в извода на Общия съд, че основните права на жалбоподателя не били нарушени. Жалбоподателят се ползва с основни права по член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, в светлината на които трябва да се тълкуват доводите му и допустимостта. Освен това производство по преюдициално запитване не може да изключи нарушението им.

(¹) Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива) (ОВ, L 108, 2002 г., стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 195).

**Жалба, подадена на 18 септември 2019 г. от Italmobiliare SpA и др. срещу решението, постановено от
Общия съд (седми състав) на 11 юли 2019 г. по дело T-523/15, Italmobiliare SpA и др./Комисия**

(Дело C-694/19 P)

(2019/C 372/32)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Italmobiliare SpA, Sirap-Gema SpA, Sirap France SAS, Petruzalek GmbH, Petruzalek Kft., Petruzalek sro, Petruzalek sro (представител: F. Moretti, avvocatessa)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите молят Съда:

- да отмени изцяло или частично решението на Общия съд и следователно да отмени или да намали наложените на жалбоподателите санкции, или,
- при условията на евентуалност, да определи отново размера на санкциите при упражняване на правомощието си за пълен съдебен контрол, с всички произтичащи от това последици за валидността на решението.

При всички положения Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски по настоящото и по първоинстанционното производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат четири основания.

Първо основание: нарушение на член 101 ДФЕС, неправилно прилагане или неприлагане на относимите принципи от съдебната практика във връзка с презумпцията за отговорността на дружеството майка, превишаване на правомощията, непълнота на мотивите, нарушение на основните права от страна на Общия съд при определянето на Italmobiliare за отговорно за твърдяното нарушение. Жалбоподателите се оплакват по-специално че подобно прилагане на презумпцията при всички положения нарушава принципите на правна сигурност, на индивидуализиране на наказанията и презумпцията за невиновност, предвидени в член 6, алинея 2 и член 7 от Европейската конвенция за правата на човека и в членове 48 и 49 от Хартата на основните права на Европейския съюз, основното право на собственост, предвидено в член 1 от Допълнителния протокол към Конвенцията, член 14 от Конвенцията, членове 17 и 21 от Хартата от Ница, както и принципа на недопускане на дискриминация и принципа на равно третиране.

Второ основание: нарушение и/или неправилно тълкуване и прилагане на Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер от страна на Общия съд; незаконосъобразно освобождаване от глоба на друго предприятие и наличие на пряк интерес на жалбоподателите да поискат отмяната му.

Трето основание: нарушение на закона и/или съществено процесуално нарушение, тъй като Общият съд неправилно е постановил, че санкциите са съразмерни и подходящи.

Четвърто основание: жалбоподателите искат от Съда да упражни правомощието си за пълен съдебен контрол на основание на член 31 от Регламент 1/2003 ⁽¹⁾ и да определи отново размера на санкциите с всички произтичащи от това последици за решението.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1).

ОБЩ СЪД

Жалба, подадена на 16 август 2019 г. — *Micreos Food Safety*/Комисия

(Дело T-568/19)

(2019/С 372/33)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: *Micreos Food Safety BV* (Wageningen, Нидерландия) (представител: S. Pappas, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решенията на генералния директор на ГД „Здравеопазване и безопасност на храните“ от 17 юни 2019 г., съставляващи едно цяло, с които Комисията: а) окончателно се отказва да следва съответната процедура по комитология във връзка с проекта за регламент на Комисията, „допускащ употребата на *Listex*TM P100 за намаляване на *Listeria monocytogenes* в готови за консумация продукти от животински произход“ като обеззаразител съгласно Регламент (ЕО) № 853/2004⁽¹⁾; б) отказва да разгледа възможността за употреба на *Listex*TM P100 като необеззаразяващо спомагателно вещество; и в) за първи път забранява по-нататъшното разпространение на пазара на *Listex*TM P100, което е на пазара от 2006 г. за употреба като спомагателно вещество при готова за консумация храна с животински произход; и
- да осъди ответника да поеме собствените си разноски и да заплати разноските на жалбоподателя във връзка с настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква осем основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: доколкото с него се отхвърля искането на жалбоподателя за признаване на *Listex*TM P100 като обеззаразител, обжалваното решение е прието без предварително гласуване в Постоянния комитет по растенията, животните, храните и фуражите в нарушение на член 289, параграф 1 ДФЕС, член 291, параграф 2 ДФЕС и членове 5 и 6 от Регламент (ЕС) № 182/2011⁽²⁾.
2. Второ основание: обжалваното решение е незаконосъобразно, тъй като е прието въз основа на политически съображения, въпреки че е акт за изпълнение.
3. Трето основание: неправилно тълкуване на член 3, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 853/2004.
4. Четвърто основание: липса на мотиви и при всички положения, незаконосъобразни мотиви, тъй като не е направено разграничение между обеззаразител и необеззаразяващо спомагателно вещество.
5. Пето основание: не е взето становището на Постоянния комитет по растенията, животните, храните и фуражите, доколкото жалбоподателят е поискал признаване на *Listex*TM P100 като необеззаразяващо спомагателно вещество.

6. Шесто основание: нарушение на член 168, параграф 3 ДФЕС, като не е осигурена — чрез Listex™ P100 — защита и превенция по отношение на листериите.
7. Седмо основание: нарушение на член 14, параграф 9 от Регламент (ЕО) № 178/2002 ⁽³⁾ и на основната свобода, свързана със свободното движение на стоки.
8. Осмо основание: засягане на правните очаквания на жалбоподателя, тъй като от 2006 г. Listex™ P100 е на пазара и през 2016 г. Европейският орган за безопасност на храните го е приел за безопасен.

-
- (1) Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход (ОВ L 139, 2004 г., стр. 55; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 56, стр. 71).
- (2) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 2011 г., стр. 13).
- (3) Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 година за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 8, стр. 68).

Жалба, подадена на 5 септември 2019 г. — Bartolomé Alvarado и Grupo Preciados Place/EUIPO — Alpargatas (ALPARGATUS PASOS ARTESANALES)

(Дело T-606/19)

(2019/C 372/34)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподатели: José Fernando Bartolomé Alvarado (Мадрид, Испания) и Grupo Preciados Place, SL (Мадрид) (представител: P. García Remacha, abogado)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Alpargatas SA (Сао Пауло, Бразилия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателите пред Общия съд

Спорна марка: фигуративната марка „ALPARGATUS PASOS ARTESANALES“ — марка на Европейския съюз № 14 750 624

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 20 юни 2019 г. по преписка R 1825/2018-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да приеме, че жалбата срещу решението на първи апелативен състав от 20 юни 2019 г., което е съобщено на жалбоподателите на 5 юли 2019 г., е подадена в срок и по надлежния начин и след извършване на необходимите процесуални действия, да уважи тази жалба, като в резултат от това отмени обжалваното решение, отхвърли претенциите на дружеството ALPARGATAS S.A. и запази в сила регистрацията на марката MUE1475064, с останалите правни последици от това.

Изложени основания

- Липса на съответствие на обжалваното решение с изтъкнатата от жалбоподателя сила на присъдено нещо.
- Липса на съответствие що се отнася до анализа, извършен от Службата по отношение на сходството на конфликтните марки.
- Решението монополизира наименованието „alpargata“ като по този начин нарушава правните разпоредби и установения от самата служба критерий.
- Липса на опасност от свързване и от объркване.

Жалба, подадена на 5 септември 2019 г. — Itinerant Show Room/EUIPO (FAKE DUCK)

(Дело T-607/19)

(2019/C 372/35)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Itinerant Show Room Srl (Сан Джорджо ин Боско, Италия) (представител: E. Montelione, avvocato)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: Заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз „FAKE DUCK“ — Заявка за регистрация № 17 946 879

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 1 юли 2019 г. по преписка R 830/2019-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Не е взет предвид вътрешно присъщият на марката „FAKE DUCK“ отличителен характер,
 - не е взет предвид комплексният характер на марката „FAKE DUCK“ и рисунка на яйце,
 - не е приложен принципът на равно третиране,
 - не е приложен принципът на законосъобразност.
-

Жалба, подадена на 6 септември 2019 г. — Veronese Design Company/EUIPO — Veronese (VERONESE)

(Дело T-608/19)

(2019/C 372/36)

Език на жалбата: френски

Страни

Жалбоподател: Veronese Design Company Ltd (Коулун, Хонг Конг, Китай) (представител: B. Lafont, avocate)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Veronese SAS (Париж, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „VERONESE“ — заявка за регистрация № 8 831 844

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 18 юни 2019 г. по преписка R 2434/2018-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да установи допустимостта на жалбата и приложенията към нея,
- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

Нарушение на член 60, параграф 1 във връзка с член 8, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 19 септември 2019 г. — Daw/EUIPO (SOS Innenfarbe)

(Дело T-625/19)

(2019/C 372/37)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Daw SE (Обер-Рамщадт, Германия) (представител: A. Haberl, Rechtsanwalt)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: Словна марка на Европейския съюз „SOS Innenfarbe“ — заявка за регистрация № 17 870 690

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 18 юли 2019 г. по преписка R 277/2019-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отмени решението на EUIPO от 7 януари 2019 г. в частта, в която се отхвърля вписването на марката „SOS Innenfarbe“ за стоките:
„Бои, лакове, багрила за употреба като бои, покрития [бои], консерванти против ръжда; грундове; бои [багрила], оцветители, пасти за багрене, байцове; съгъстители за бои, лакове и покрития; разтворители за разреждане на бои; препарати за предотвратяване повреждането на дърво, байцове за дърво и консервационни масла за дърво и дървесина; покрития [бои], и текстурни; бактерицидни и/или фунгицидни бои; консерванти против ръжда; защитни препарати за метали“ от клас 2,
- да разпреди на EUIPO да допусне заявената марка за публикуване,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) и на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 19 септември 2019 г. — Daw/EUIPO (SOS Loch- und Rissfüller)

(Дело T-626/19)

(2019/C 372/38)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Daw SE (Обер-Рамшадт, Германия) (представител: A. Haberl, Rechtsanwalt)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: Словна марка на Европейския съюз „SOS Loch- und Rissfüller“ — заявка за регистрация № 17 870 692

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 18 юли 2019 г. по преписка R 278/2019-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отмени решението на EUIPO от 7 януари 2019 г. в частта, в която се отхвърля вписването на марката „SOS Loch- und Rissfüller“ за стоките:

„Химически препарати за употреба в промишлеността; консерванти и лепилни водоустойчиви препарати за зидария, керемиди за покрив, цимент и бетон, с изключение на бои и масла; изкуствени смоли, синтетични смоли и необработени пластмаси; разтворители [химически]; шпакловъчни съединения при основна обработка на покрития (доколкото не са включени в други класове)“ от клас 1,

„Необработени естествени смоли“ от клас 2 и

„Хоросан [строителни материали]; кварц; замазки [строителни материали]; строителни материали, маси за влагане в основа за строителни цели; шпакловъчни съединения като строителни материали; тъкани за употреба в строителството, (неметални) или предимно неметални, по-специално стабилизирани тъкани“ от клас 19,

- да разпореди на EUIPO да допусне заявената марка за вписване,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) и на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)



Служба за публикации на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG